Goud van oud

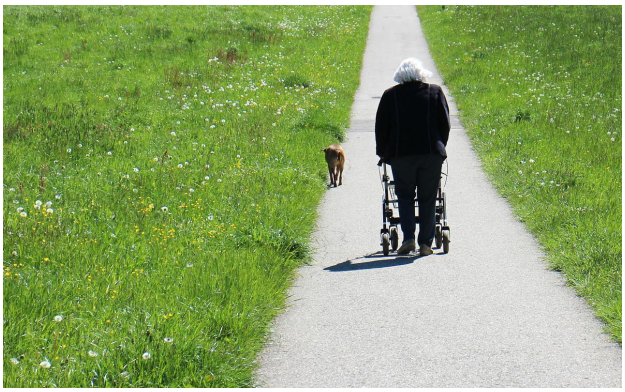

Op dit moment hebben we 2,6 miljoen ouderen. In 2040 zal het aantal ouderen zijn opgelopen tot 4,6 miljoen. Ook het aantal alleenstaande ouderen verdubbelt: van 920.000 nu naar 1,7 miljoen.
Wat betekent de toename van het aantal ouderen voor de zorginstellingen? Wat betekent het voor de musea (die nu al minder oudere bezoekers trekken omdat ouderen bang zijn voor hun gezondheid na corona)? Wat betekent dit voor de ouderen die willen blijven recreëren in de natuurgebieden? Wat betekent dit voor de welzijnsinstellingen die tot taak hebben om de lokale samenleving vorm te geven en mensen (weer) deel te laten nemen aan die samenleving?
Hoewel we deze groei hadden kunnen (moeten!) zien aankomen, buitelen verschillende partijen nu over elkaar heen hoe we hier mee om moeten gaan. Daarbij hebben we ook nog te maken met personeelstekorten en mantelzorgers die overvraagd worden. Bedenken we de ene technische innovatie na de andere. (De wijkverpleegkundige die gaat werken met een track and trace systeem, zodat cliënt weet hoe laat de zorgverlener verwacht kan worden.) En stijgen de zorgkosten.
Waarschijnlijk zullen de verwachtingen van de ouderen zelf ook veranderen. Het lijkt erop dat de nadruk steeds meer komt liggen op kwaliteit van het ouder worden in plaats van het oud worden op zichzelf. Gelukkig kan dit positief uitpakken: nieuwe techniek helpt bij de dagelijkse omgang met aandoeningen en beperkingen. Hierdoor is de impact van ziekte en ervaren van gemis minder groot dan voorheen. Behoeften van ouderen liggen bovendien niet alleen op het gebied van zorg, maar ook op het gebied van welzijn. Misschien juist wel op het gebied van welzijn! Immers, meer nadruk op welzijn kan ouderen helpen om een goede kwaliteit van leven te behouden, ondanks ziekte en beperkingen. Bovendien is er steeds meer aandacht voor Positieve Gezondheid. Positieve Gezondheid is een bredere kijk op gezondheid, waarbij je óók kijkt naar o.a. zingeving, mentaal welbevinden, meedoen en kwaliteit van leven. Het helpt het accent leggen op ouderen zelf, op hun veerkracht en op wat hun leven betekenisvol maakt. Je kijkt naar wat er nog wél kan.
Wat worden de gevolgen van de groei van ouderen voor vrijwillige inzet? Gaan we toe naar het toedienen van medicijnen, het geven van eten en drinken aan mensen met een slikprobleem door vrijwilligers? Gaan we de leeftijdsgrens van 75 die sommige musea hanteren, opschroeven? Gaan we alle paden in de natuurgebieden asfalteren zodat de oudere vrijwilligers vanuit hun rolstoel zwerfvuil kunnen oprapen? Worden de welzijnsactiviteiten meer aangepast aan de leeftijdsgrens?
In elk geval, ik denk nu meteen aan het overschrijden van grenzen die vast gepaard gaat met een morele worsteling bij de vrijwilliger. Die daarmee bij jou als coördinator komt?
Het moet dus anders. Maar hoe, dat weet ik eigenlijk ook niet. Dat zie je aan de hoeveelheid vraagtekens die ik heb geplaatst. Wel volgt AGORA nauwgezet alle ontwikkelingen. Denk je mee? voorzitter@agora-beroepsvereniging.nl Ik zal de reacties (anoniem als je dat wilt) delen op het NOV Platform. Een mooie zomer toegewenst!